

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518010227
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8518010227.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.04.2019 v Prešove taktó

r o z h o d o l :

Podľa § 321 od. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania obžalovaného U. C. z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/103/2018 zo dňa 04.10.2018 výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému U. C. - nar. XX.XX.XXXX v D., okr. X., trvale bytom XX. A. XXXX/XX, X. S.

u k l a d á

podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. a/ Tr. zákona trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na doživotie.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/103/2018 zo dňa 04.10.2018 bol obžalovaný U. C. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 16.5.2018 v čase okolo 21:08 hod., pod vplyvom alkoholu v množstve 1,25 mg etanolu na liter vydýchnutého vzduchu, čo predstavuje 2,60 promile alkoholu v krvi, viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, tabuľka s evidenčným číslom X. XXXW., po parkovisku na ul. 17. novembra v meste Stará Ľubovňa, pred bytovým blokom č. 9, kde sa nevenoval plne vedeniu vozidla, v dôsledku čoho narazil prednou ľavou stranou ním riadeného motorového vozidla do zadnej pravej časti zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Passat, tabuľka s evidenčným číslom X. XXXW., čím spôsobil majiteľovi motorového vozidla Volkswagen Passat, G.. P. H., trvale bytom XX. A. XXX/X, X. Ľubovňa, škodu vo výške 50,- eur, a následne sa v čase o 21:32 hod. podrobil dychovej skúške elektronickým meračom zn. AlcoQuant 6020 plus, sériové číslo A410147, ktorým bola obžalovanému nameraná hodnota 1,25 mg etanolu na liter vydýchnutého vzduchu,

za čo mu bol podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. l/ Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba na 30 mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 51 od. 3 písm. b/ Tr. zákona mu bolo uložené aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov v skúšobnej dobe a podľa § 50 ods. 2 v spojení s § 51 ods. 4 písm. h/ Tr. zákona mu bola uložená i povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe liečeniu závislosti od alkoholu, pričom kontrolu uloženého obmedzenia a uloženej povinnosti bude vykonávať probačný a mediačný úradník.

Podľa § 61 ods. 1, 5 písm. a/, ods. 7 Tr. zákona mu bol uložený i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení, ktoré dodatočne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania po rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku vyslovil, že súd napriek pomerne rozsiahlemu dokazovaniu sa nevyssporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie o treste a tak existujú závažné pochybnosti o správnosti jeho záverov. Na vyhodnotenie konania páchatel'a je potrebné zohľadniť jednak jeho osobné pomery, ale aj okolnosti, za ktorých bol uvedený trestný čin spáchaný. Inak povedané, samotné rozhodnutie o vine a treste má v sebe subsumovať nielen represívnu a výchovnú funkciu trestu, ale i zásadu humanity, z ktorej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie, predovšetkým ku konkrétnym okolnostiam prípadu a pomerov páchatel'a. Uložený trest odňatia slobody v strede hornej polovice zníženej trestnej sadzby ako aj trvanie určenej skúšobnej doby považuje za neprimerane prísny. Rovnako tak za neprimerane prísne a nadbytočné s poukazom na vykonané dokazovanie považuje aj uloženie obmedzení a za rozporné s trestným zákonom, eventuálne aj v rozpore s princípmi právneho štátu považuje uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie. Po citácii ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zákona v ďalšom vyslovil, že s poukazaním na jeho doterajší život postačuje na zabezpečenie účelu trestu aj uloženie trestu na dolnej hranici zníženej trestnej sadzby, prípadne uloženie alternatívneho trestu, ktorý je z hľadiska nápravy páchatel'a vhodnejší, za neprimerane prísne považuje obžalovaný tiež určenie skúšobnej doby na 30 mesiacov. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že problémy obžalovaného súvisiace s užitím alkoholu sú občasného charakteru v zásade sú mimoriadnym vybočením z jeho obvyklého života. Od posledného odsúdenia, ako aj osvedčenia sa vo veci OT/22/2013 ubehlo pomerne veľa času, keď obžalovaný problémy s alkoholom vôbec nemal a viedol v zásade bezproblémový život. Nemá v úmysle zľahčovať situáciu, ktorá sa udiala dňa 16.05.2018, podrobne ju popísal vo svojej výpovedi a aj z nej je zrejmé, že dôvodom, že si sadol za volant, bola nešťastná zhoda náhod a že za normálnych okolností by si za volant nesadol. Po poslednom odsúdení v roku 2013 sa zmenil, pričom po ukončení trestu zákazu činnosti si živobytie zabezpečuje poskytovaním služieb vedenia poľnohospodárskych strojov, spravidla ako vodič traktora v PD Nová Ľubovňa, takže jeho štandardným spôsobom existencie je abstinencia od alkoholu, na strane druhej, ak niekedy vo voľnom čase požil alkoholické nápoje, nikdy motorové vozidlo neriadil. Ani v PD Nová Ľubovňa s plnením pracovných povinností a už vôbec nie s prípadným požívaním alkoholu nebol žiadny problém a hodnotili ho ako osobu, ako aj jeho prácu a plnenie pracovných úloh, iba kladne. Argumentáciu súdu v súvislosti s potrebou uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov v skúšobnej dobe a tiež s povinnosťou podrobiť sa v skúšobnej dobe liečeniu od alkoholu, považuje za nedôvodnú. Súd uviedol, že dôvodom ich uloženia bolo umocniť výchovný účinok trestu a tiež, že hoci zo znaleckého posudku vyplynulo, že neodporúča a z akých dôvodov uloženie ochranného protialkoholického liečenia, nevylučuje to uloženie obmedzenia a povinnosti a to za tým účelom, aby v čo najvyššej miere bola počas skúšobnej doby zabezpečená ochrana spoločnosti pred prípadným páchaním ďalšej trestnej činnosti zo strany obžalovaného a to akéhokoľvek druhu, ktorej by sa mohol dopúšťať pri určitom odbúrání zábran v dôsledku požívania alkoholu. Uloženiu obmedzenia spočívajúceho v zákaze alkoholických nápojov v skúšobnej dobe vyčíta najmä to, že súd nemal za preukázané žiadne iné jeho vybočenia zo štandardných noriem správania sa pod vplyvom alkoholu a napriek tomu dôvodí pri jeho uložení zabezpečením ochrany spoločnosti pred prípadným páchaním ďalšej trestnej činnosti a to akéhokoľvek druhu, ktorej by sa mohol dopúšťať. Uloženie tohto obmedzenia preto považuje za nedôvodné a nadbytočné predovšetkým s poukazom na to, že problém v porušovaní spoločenských noriem spočíva výlučne v občasnom vedení motorového vozidla pod vplyvom

alkoholu, prítom uloženie trestu zákazu činnosti preňho znamená nemožnosť pokračovať v páchaní činnosti vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholu pod hrozbou ďalšieho odsúdenia za marenie výkonu úradného rozhodnutia v prípade, ak by tento zákaz porušil, čo by malo byť základným a jediným dôvodným a objektívne realizovateľným obmedzením v jeho ďalšom živote. Pre úplnosť uvádza, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že vôbec nemá sklony k páchaniu inej protispoločenskej činnosti. Dôvodným podľa jeho názoru by bolo uloženie trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 3 Tr. zákona a to v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v § 61 ods. 1 Tr. zákona. Súd sa nevysporiadal dostatočným spôsobom s ich návrhom trestné konanie prerušiť a podať návrh na ústavný súd ohľadne vyslovenia neústavnosti ustanovenia § 61 ods. 7 Tr. zákona, preto je uvedená argumentácia k uloženiu trestu zákazu činnosti prihliadajúc i na jeho predchádzajúce zahladené odsúdenie nedostatočná a sporná. Uloženie trestu zákazu činnosti je preňho neprimerane prísne a to s poukázaním na mimoriadne okolnosti predchádzajúceho prípadu. V konaní dôvodil tým, že za mimoriadnu okolnosť prípadu vedeného na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1T/83/2001 považuje skutočnosť, že v tom čase bol v služobnom pomere a nastúpil výkon služby, v ktorej podľa plánu nemal byť vodičom, no na základe priameho pokynu nadriadeného si za volant sadol a jazdu absolvoval. Vyberal si teda medzi neuposlušnosť príkazu nadriadeného a jeho uposlúchnutím, a tiež i to, že hladina alkoholu bola stanovená len s určitou pravdepodobnosťou. Súd sa však s prezentovanou argumentáciou nestotožnil a uzavrel, že v danom prípade nemá preukázané žiadne mimoriadne okolnosti prípadu a jeho tvrdenia považoval za účelové. So záverom okresného súdu nesúhlasí, pretože zo spisu 1T/83/2001 uvádzané skutočnosti vyplývajú. Z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o treste a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju tento znovu prejednal a rozhodol, resp. aby sám rozhodol vo veci rozsudkom a uložil mu spravodlivý a zákonný trest.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc prítom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie obžalovaného je iba čiastočne dôvodné a to aj z iných, ako namietaných dôvodov, keďže došlo k zmene právnej úpravy.

V prvom rade odvolací súd preskúmal procesný postup konajúceho súdu, či zodpovedá procesnému predpisu a teda či vo veci konal nielen zákonný sudca, ale aj či bolo dodržané právo obžalovaného na obhajobu, či obžalovaný bol osobne prítomný na hlavnom pojednávaní a či dôkazy boli vykonané v súlade s pravidlami stanovenými pre ich vykonanie. Na základe prieskumu z predloženého spisového materiálu je potrebné konštatovať, že vo veci rozhodoval konajúci súd v zákonom zložení na hlavnom pojednávaní, na ktorom boli dodržané podmienky pre jeho vykonanie za účasti obžalovaného, ktorý mal možnosť vyjadriť sa ku skutku kladenému mu za vinu, k vykonaným dôkazom, mal možnosť navrhovať ďalšie dôkazy a predniesť argumentáciu k uloženiu trestu, keďže ku skutku vyhlásil, že je vinným z jeho spáchania a po predpísanom procesnom postupe bolo toto jeho vyhlásenie prijaté. Z obsahu spisu tiež plynie, že obžalovaného zastupoval v konaní obhajca, ktorý reálne realizoval obhajobu. Za daných zistení potom odvolací súd uzavrel, že právo obžalovaného na obhajobu v tomto konaní bolo zachované.

Konajúci súd vykonal dokazovanie iba k výroku o treste a ochrannom opatrení, keďže po prijatí vyhlásenia obžalovaného k vine postupom podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku rozhodol, že nevykoná dokazovanie v rozsahu obžalovaným priznaného spáchania skutku. O vykonané dôkazy mohol konajúci súd opierať svoje skutkové zistenia, po vyhodnotení ktorých bol výsledkom napadnutý výrok o treste, pretože tieto boli vykonané zákonom zodpovedajúcim spôsobom.

Z výsledkov vykonaného dokazovania po ich hodnotení konajúci súd vyvodil záver, že obžalovanému je potrebné priznať jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, keďže vyhlásil vinu, ktorá bola prijatá súdom, čo zodpovedá k priznaniu sa k trestnej činnosti a tiež svoje konanie oľutoval. Priťažujúce okolnosti zistené neboli, pretože predchádzajúce odsúdenia obžalovaného J. C. sú zahladené. So zreteľom na skutočnosť, že obžalovaný už v minulosti spáchal trestné činy a aj priestupky, konajúci súd uzavrel, že v záujme čo najplnšieho dosiahnutia účelu trestu vyjadreného v § 34 ods. 1 Tr. zákona je najvhodnejším druhom trestu uloženie trestu odňatia slobody. Pri prevahe poľahčujúcich okolností potom konajúci súd pri ukladaní trestu aplikoval zmierňovacie ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zákona, v dôsledku čoho sa znížila horná hranica trestnej sadzby z jedného roka na 8 mesiacov a

obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, čo je v hornej polovici zákonnej sadzby odňatia slobody.

Uvedený druh trestu považuje odvolací súd za zákonu zodpovedajúci, pretože obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. OT/22/2013 zo dňa 22.04.2013 odsúdený za taký istý trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, ktorý spáchal dňa 21.04.2013, pričom k zahladeniu tohto odsúdenia došlo dňa 16.01.2015 po vykonaní trestu odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 12 mesiacov a trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 16 mesiacov. Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že obžalovaný sa okrem toho dopustil aj viacerých priestupkov na úseku v cestnej premávke, ktoré taktiež súviseli s vedením motorového vozidla po požití alkoholu, keď dňa 09.12.2004 sa odmietol podrobiť vyšetreniu na alkohol a v dňoch 24.03.2010 a 21.04.2013 viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky. Z uvedeného je zrejmé, že u obžalovaného nejde o ojedinelé správanie sa a vybočenie z rámca riadneho správania sa, ale o opakované konanie, ktoré nadväzuje aj na vykonané tresty zákazov činnosti uložených mu v administratívnom alebo v trestnom konaní. Ak sa u obžalovaného nedosiahla náprava a jeho prevýchova uložením trestu odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 1 roka za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti na dobu 16 mesiacov, ktorý bol vykonaný ku dňu 28.01.2014, v predchádzajúcej trestnej veci vedenej na konajúcom súde pod sp. zn. OT/22/2013, nie je predpoklad, najmä za situácie, ak je obžalovaný osobou závislou na alkohole, aby iný alternatívny druh trestu užho zabezpečil zákonom predpokladaný účel trestu vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona. Odvolací súd sa preto stotožnil s uloženým trestom odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, keďže ide o opakované spáchanie toho istého trestného činu, čo poukazuje na to, že predchádzajúci trest nemal dostatočný účinok na prevýchovu obžalovaného ako páchatel'a trestného činu. Uloženie trestu odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby nie je trestom neprimeraným, pretože doterajší spôsob života obžalovaného poukazuje na opakované porušovanie právnych noriem práve pri vedení motorových vozidiel pod vplyvom alkoholu. K námietke obžalovaného o uložení prísnej výmery trestu odňatia slobody odvolací súd poznamenáva, že v predchádzajúcej veci za prečin podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona bol obžalovanému uložený prísnejší trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, ktorý ho neodradil od opätovného spáchania takého istého prečinu.

Správne konajúci súd rozhodol i v tom smere, ak výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil, pretože obmedzenie osobnej slobody u obžalovaného nie je nevyhnutným a to i so zreteľom na ukladanie trestu zákazu činnosti. Určenie skúšobnej doby na 30 mesiacov pri nižšej výmere trestu odňatia slobody však považoval odvolací súd za neprimerané.

Konajúci súd uložil pri podmiennečnom odklade výkonu uloženého trestu odňatia slobody aj primerané obmedzenia spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov v skúšobnej dobe a v podrobení sa liečeniu závislosti od alkoholu a to predovšetkým na znalkyňou zistený stupeň závislosti obžalovaného od alkoholu a jej závery ohľadne ukladania protialkoholického liečenia obžalovanému.

Uloženie týchto obmedzení malo svoj zákonný podklad do 31.12.2018, kedy bola účinná právna úprava, podľa ktorej v rámci povolenia podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody súd mohol uložiť páchatel'ovi aj primerané obmedzenia uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život. Od 01.01.2019 však došlo k zmene tohto ustanovenia § 50 ods. 2 Tr. zákona v tom smere, že v rámci povolenia podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody súd môže uložiť páchatel'ovi povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatil dlh alebo zameškané výživné.

Podľa § 2 ods. 2 Tr. zákona páchatel'ovi možno uložiť taký druh trestu, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď o trestnom čine rozhoduje, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Vzhľadom k tomu, že došlo k zmene ustanovenia § 50 ods. 2 Tr. zákona, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia, keďže ním namietané obmedzenia podľa teraz účinného Tr. zákona nemožno uložiť, odvolací súd prihliadal na túto zmenu právneho stavu so záverom, že táto opodstatňuje zmenu napadnutého výroku o treste.

Napokon odvolací súd posudzoval zákonnosť namietaného trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na doživotie.

Konajúci súd pri ukladaní tohto druhu trestu vychádzal z faktu, že obžalovaný spáchal od roku 2000 do 16.05.2018 tri trestné činy ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, čo zodpovedá podmienkam stanoveným v § 61 ods. 5 písm. a/ Tr. zákona pre ukládanie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na doživotie. Hoci jeden z trestných činov spáchal obžalovaný v roku 2000, teda pred účinnosťou zák. č. 300/2005 Z. z. od 01.11.2011, odkedy možno uložiť trest zákazu činnosti na doživotie, uloženie takejto výmery tohto druhu trestu zákazu činnosti umožňuje prechodné ustanovenie § 438d Tr. zákona podľa vety prvej. Podľa nej ustanovenie § 61 ods. 3 a 5 sa vzťahuje aj na osobu, ktorá bola odsúdená za niektorý z trestných činov uvedených v § 31 ods. 3 alebo 5 pred 1. novembrom 2011, ak takáto osoba spáchala ďalší trestný čin uvedený v § 61 ods. 3 a alebo 5 po 1. novembri 2011.

Podľa vety druhej citovaného ustanovenia § 438d súd však nemusí vziať do úvahy odsúdenie uložené pred 01. novembrom 2011, ak by vzhľadom na mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov bolo pre páchatel'a použitie trestnej sadzby trestu zákazu činnosti ustanovenej v § 61 ods. 3 alebo 5 neprimerane prísne. V posudzovanom prípade konajúci súd uzavrel, že neexistujú podmienky na zmiernenie tohto trestu v zmysle vety druhej § 438d Tr. zákona, hoci obhajoba ich vzhľadla predovšetkým v tom, že obžalovaný nastúpil výkon služby, v ktorej podľa plánu nemal byť a na základe pokynu priameho nadriadeného si sadol za volant a jazdu absolvoval, pričom určenie promile alkoholu v krvi bolo len s určitou pravdepodobnosťou, kedy bola zistená len teoretická koncentrácia alkoholu v čase dopravnej nehody po zohľadnení predchádzajúceho vypitia propolis s hodnotou blížiacou sa hranici vôbec potrebnej na odsúdenie za daný trestný čin aj podľa súčasných právnych predpisov.

Za okolností prípadu sa považuje súhrn takých skutočností, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možností nápravy páchatel'a. Význam slova „mimoriadny“ zodpovedá aj významu ďalších gramatických výrazových prostriedkov ako „iný ako obyčajný, neobyčajný, zvláštny, nevšedný, ojedinelý, výnimočný“, v dôsledku čoho pojem mimoriadne okolnosti prípadu je potom potrebné vykladať ako ojedinelé či zvláštne podmienky, nevšedné pomery, alebo za výnimočnej situácie, alebo skutkový dej bol sprevádzaný ojedinelým javom.

Po posúdení skutkových okolností, ktorými bola naplnená aj skutková podstata trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykových látok vo veci sp. zn. 1T/83/2001, konajúci súd uzavrel, že v nich nevzhladol žiadne mimoriadne okolnosti, ale vyhodnotil ich ako bežné pomery, za ktorých sa takýto trestný čin pácha. Okrem toho poukázal aj na to, že z obsahu vykonaných dôkazov neboli zistené skutočnosti teraz uvádzané obhajobou a preto ich vyhodnotil ako účelové v snahe vyhnúť sa uloženiu trestu zákazu činnosti na doživotie, pričom ich podrobne vyhodnotil.

Aj s týmto záverom konajúceho súdu sa odvolací súd stotožnil a preto odkazuje na hodnotenie konajúceho súdu a považuje ho za zodpovedajúce skutkovým zisteniam plynúcim z výroku o vine právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej pod sp. zn. 1T/83/2001. Z nich jednoznačne plynie, že obžalovaný ako policajt v službe viedol pod vplyvom alkoholu motorové vozidlo s nameranou hodnotou alkoholu v dychu najmenej 1,38 promile, ktorá bola stanovená znaleckým posúdením po dychovej skúške a teda nie určená v rovine pravdepodobnosti ako to tvrdí obžalovaný, a po narazení do chodkyne, ktorej spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, vozidlo nezastavil a v jazde pokračoval. Takéto okolnosti určite nemožno hodnotiť ako mimoriadne pre svoju povahu, ktoré by mali odôvodňovať, že použitie trestnej sadzby trestu zákazu činnosti na doživotie je prísne. Ostatne odvolací súd dáva do pozornosti tú skutočnosť, že v tomto konaní neprislúcha súdom vykonávať dokazovanie vo veciach, v ktorých bolo právoplatne rozhodnuté o vine, ale musí vychádzať len z obsahu zistených skutkových okolností v pripojených spisoch (rozhodnutie NS SR 4Tdo/29/2017).

Vo vzťahu k ukladanému trestu zákazu činnosti je potrebné dať do pozornosti i tú skutočnosť, že u obžalovaného ide o osobu, ktorá opakovane nedodržiava právne normy na úseku dopravy a recidivuje v tom zmysle, že opakovane riadi dopravný prostriedok pod vplyvom alkoholu, v dôsledku čoho ohrozuje svoje okolie. Nerešpektuje tak zákon nielen v trestnoprávnej ale aj priestupkovej rovine, ktorá skutočnosť vyplýva tak z registra trestov ako aj z evidenčnej karty vodiča. Tieto listinné dôkazy vypovedajú o tom, že v roku 2001 bol obžalovaný odsúdený za trestné činy ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, za ublíženie na zdraví a za neposkytnutie pomoci spáchané pod vplyvom alkoholu, v roku 2004 sa odmietol podrobiť dychovej skúške na alkohol, v roku 2010 a 2013 jazdil pod vplyvom alkoholu, čo je zrejme z

evidenčnej karty vodiča, následne bol za skutok spáchaný v roku 2013 odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a teraz sa opätovne zodpovedá po tretíkrát v trestnoprávnej rovine za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. S prihliadnutím aj na tieto okolnosti, ktoré objasňujú osobu obžalovaného ako nedisciplinovaného vodiča, odvolací súd uzavrel, že ani pomerene dlhú dobu, ktorá uplynula od prvého odsúdenia obžalovaného za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, nemožno považovať za mimoriadnu okolnosť, pretože obžalovaný počas tejto doby opakovane porušoval na úseku dopravy právne normy v podstate tým istým spôsobom. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd uzavrel, že podmienky na uloženie trestu zákazu činnosti na doživotie ustanovené v § 61 ods. 5 písm. a/ Tr. zákona boli splnené.

Ak obhajoba navrhovala, aby odvolací súd prerušil konanie a podal návrh na nesúlad tohto ustanovenia s ústavou, odvolací súd sa s takýmto postupom nestotožnil, pretože účel trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na doživotie, ktorým je postihnúť špeciálnu recidívu tých páchatel'ov, ktorí opakovane vedú motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, považuje za legitímny. Práve to bolo zámerom zákonodarcu, keďže páchatelia týchto prečinov sa ich aj napriek ukladaným sankciám dopúšťali a vedenie motorových vozidiel pod vplyvom alkoholu sa stalo štandardom ich života. V tomto kontexte je potrebné vykladať aj namietané ustanovenie § 61 ods. 7 Tr. zákona, pritom úprava inštitútu zahľadania v čítane obmedzenia podmienok zahľadania odsúdenia je výhradným právom zákonodarcu.

Vzhľadom na uvedené zistenia a prezentované úvahy odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného zrušil napadnutý výrok o treste v rozsudku konajúceho súdu a vo veci rozhodol sám na základe dostatočne zisteného skutkového stavu konajúcim súdom tak, že obžalovanému zmiernil trest uložením trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon mu podmiennečne odložil na kratšiu skúšobnú dobu 2 rokov, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na doživotie, pričom obmedzenia a povinnosti mu neuložil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.